

wilbe medføre en større Indfrankning i Henseende til de Steder, hvormellem postpligtige Gjenstande frit tør forsendes end man kunde ville gjøre gjældende. Det bør ikke formenes ved Privatleilighed at forsende Sager t. Ex. fra en Poststation til dens Omegn eller omvendt, eller mellem tvende Steder, som ikke ere forsynede med Postexpeditioner, om end Befordringen skeer over en mellemliggende Postexpedition. Den her omhandlede Bestemmelse slutter sig til den vedtagne Fortolkning af de ovenanførte Lovbud.

c. En Eneberettigelse, som fra ældre Tid blev indskrænket til de Dage, Posteposterne afgik, kunde vanskelig overgaae i den almindelige Bewidsthed, mindst saalænge disse Poster forekom sjældent, ofte forandrede, tildeels afgik om Natten og paa flere Steder ikke eksisterede. Der kunde vel i sig være Grund til nu at stille den indskrænkede Eneret ubetinget, hvorved navnlig Haandhavelsen deraf betydeligt vilde lettes. Man har imidlertid ugerne villet paalægge Forsendelserne nogetsomhelst nyt Baand, og idet man derfor har indskrænket sig til den Udvidelse af Eneretten, som vil følge af de hyppigere Poster, tør det tillige ved den foreslaaede Takt forventes, at disse faktisk vilde erholde Befordringen af de postpligtige Sager.

d. Det er, hvad Adressbrevne til Privatforsendelser angaaer, klart, at de kun ere tilladte, forsaavidt den Forsendelse, de ledsage, er lovlig. Men den ved Forord. 16 Aug. 1775 tilstaaede Frihed har iøvrigt en Udstrækning, som ingenlunde er nødvendig for Befordringen af Fragtgods, ligesom det fortjener at mærkes, at man 6 Aar, efterat denne Lov var udkommen, bestemte, at de med Skibsleilighed til Vestindien afgaaende Pakker, Kister eller andet Saadant kun maa ledsages af uforseglede Advis-Breve, som ikke indeholde andet end aabne Anviisninger paa det Medfølgende (Ngl. 1ste Nov. 1781). Tilladelsen hidrører uden Tvivl fra den Betragtning, at det paa en Tid, da Posterne vare indskrænkede til et lidet Antal, billigviis burde tilstedes Handlende at bestille Varer ved et Brev med den Privatleilighed, som befordrede den tomme Emballage (Sække, Lønder m. v.), hvori Varerne skulde pakkes, og omvendt Affenderen af disse Varer

med samme Leilighed at tilmelde Ordinateuren Priserne m. v. Der er imidlertid ikke længere nogen Trang i saa Henseende, og der vil i sig ikke kunne findes Grund for mere at frigive de omhandlede end andre lignende Meddelelser mellem Handlende eller Andre, især naar Brevportoen nedsættes i den Grad som foreslaaet, og Postforbindelserne forøges. Men om man end af Hensyn til den i mange Aar bestaaende Lov vil tilstede, at de med Privatbefordringer følgende fornødne løse Adresser indeholde, foruden Affenderens Navn, Affendelsstedet og Datum (hvilket Indhold overalt passerer frit), endvidere Vareordinationer og Factura, saa vilde det dog være blottet for al Grund, hvis det fremdeles tillodes udenfor Posterne at befordre Breve af ethvert Indhold, naar de paa tegnedes, at dermed fulgte en hvilkensomhelst (virkelig eller fingeret) Gjenstand eller et Pengebeløb, som t. Ex. vedkommende Fragtmand medfører løst hos sig. Det vil lettelig skjønnes, at en saa udvidet Frihed i denne Henseende som den gjældende har maattet medføre hyppige, næsten daglige Clustoner, og endelig maa bemærkes, at det kun er en Taktform, naar Adressbrevne med Postforsendelser gaae frit, da Portoen for Brevet overalt er indbesfattet i Tarten, men det ikke vilde stemme vel hermed, hvis Adressbrevne udenfor Posterne skulde nyde Friforsendelse. Der vil i det Anførte findes tilstrækkelig Grund for den under Lit. d. optagne Bestemmelse, og man skal endnu ikkun bemærke, at naar Friheden blandt Andet er betinget af, at Adressbrevet er uforseglet, er Grunden dertil ikke, at Brevet ved udgaaer af Begrebet Brev, hvilket ogsaa Forord. af 1775 rigtig har forudsat, men at det er den eneste Betingelse, hvorunder en Control er mulig, at saadanne Breve medfølge aabne.

3. I Danmark ere hidtil ikkun indenlandske Havefrugter frigivne (ifølge en Circulairebestemmelse af 1819), hvormod Pl. 21 Novbr. 1819 for Hertugdømmerne nævner en Deel specielle Sager, som uden Hensyn til Vægt eller Tid kunne afgaae med Privatleiligheder.

De i Lovudkastet anførte Sager ere saadanne, som specielt med Hensyn til Taktfordringen, Befordringens Hyppighed eller Ga-